

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118205973
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118205973.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Y. I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., K. 4, právne zastúpená: W.. Alexander Farkašovský, advokát, Pri jazdiarni 1, Košice, o zaplatenie 8.410,36 eur s prísl, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/99/2018-134 zo dňa 23. novembra 2018 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 11Csp/99/2018-156 zo dňa 29. júla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o plnení v mesačných splátkach a vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Stranám sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 8410,36 Eur, kapitalizovaný úrok 293,83 Eur, kapitalizovaný úrok z omeškania 3,58 Eur s úrokmi 9,90% ročne zo sumy 8.410,36 Eur od 11.8.2017 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.410,36 Eur od 11.8.2017 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 120 Eur počnúc mesiacom januárom 2019 pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky.

Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“); § 53 ods. 9, § 517 ods. 1 a 2, § 121 ods. 3, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 29.5.2018 sa domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 8.410,36 eur, kapitalizovaného zmluvného úroku 293,83 eur, úrokov z omeškania vo výške 3,58 eur a uplatnil aj nárok na priznanie úroku vo výške 9,90% ročne zo sumy

8.410,36 eur od 11.8.2017 do zaplattenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne z tej istej sumy taktiež od 11.8.2017 do zaplattenia. Napokon žiadal priznať úrok z omeškania 5% ročne z úrokov 293,83 eur od 11.8.2017 do zaplattenia. Žalobu odôvodnil tým, že 4.11.2014 uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu, ktorou jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 10.000 eur. V zmysle bodu 1.1 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj OP a VOP. Uviedol, že zmluva má zákonné náležitosti, ktoré sú uvedené aj v jej neoddeliteľných súčastiach. Názor, že zmluva má obsahovať rozlíšenie splátky na istinu, úrok a poplatky je nesprávny a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018. Žalobca s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľa o úver ohľadom jej schopnosti splácania úveru a bral do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií a následne buď report zo sociálnej poisťovne alebo údaje poskytnuté samotným žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru, prípadne kreditné a debetné obraty na debetnom účte klienta, pre ktorého banka dlhodobo vedie debetný účet. Vzhľadom na to, že žalovaná úver riadne nesplácala, žalobca ju upozornil na možnosť predčasného zosplatenia úveru listom zo dňa 7.6.2017 a následne úver predčasne zosplatnil dňa 10.8.2017 s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pohľadávka žalobcu predstavuje nezaplattenú istinu poskytnutého úveru, keďže z úveru 10.000 eur žalovaná zaplatila 1.589,64 eur, preto jej dlh na istine úveru činí 8.410,36 eur. Pohľadávka žalobcu predstavuje aj kapitalizovaný zmluvný úrok 293,83 eur, ktorý bol vypočítaný do predčasného zosplatenia s úrokovou sadzbou 9,90% p.a., ktorá vyplýva zo zmluvy a tiež z úrokov z omeškania 3,58 eur z každej omeškanej dlžnej splátky odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti, ktorá bola úročená úrokom z omeškania vo výške 5% ročne. Predmetom žaloby boli aj poplatky za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 6,48 Eur, ktoré predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie v zmysle bodu 1.2 zmluvy.

4. Uplatnenie úrokov z omeškania aj zo zmluvných úrokov žalobca vysvetlil odkazom na právne závery rozsudku Krajského súdu v Prešove 4Cob/62/2007 a Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/542/2016. K nároku na zmluvné úroky až do zaplattenia istiny žalobca citoval § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a zdôraznil, že rozhodujúca je zmluvná úprava. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline 11Co/12/2017 zo dňa 31.1.2017. Citoval § 497 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré sú odplatom, predstavujú cenu úveru a dlžník ich má povinnosť zaplatiť až do okamihu reálneho vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Na úroky nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka. Napokon v tejto súvislosti citoval aj časť rozsudku Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/212/2014.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že ju považuje za predčasnú a účelovú. V súlade s bodom 8.10 žalobcu informovala o svojej finančnej situácii, v dôsledku ktorej nedokázala splácať určenú výšku splátok a preto ho žiadala o zmenu splátkového kalendára, čo však jej žalobca neumožnil a úver zosplatnil. Žalovaná preto uviedla, že je schopná platiť žalobcovi pravidelné mesačne splátky vo výške 70 eur vzhľadom na svoju aktuálnu životnú situáciu.

6. Žalobca vo svojej replike na vyjadrenie žalovanej uviedol, že s navrhnutými mesačnými splátkami nesúhlasí vzhľadom na to, že žalovaná počas celého súdneho konania neuskutočnila ani čiastočnú úhradu dlhu, poslednú splátku poukázala ešte pred zosplatením úveru 13.4.2017, navyše nepreukázala svoju sociálnu situáciu. Súd pri rozhodovaní o splatnosti dlhu musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu, aby jeho pohľadávka bola zaplattená v primeranej lehote.

7. Žalovaná nevyužila svoje právo na dupliku, ale na pojednávaní uviedla, že nespochybňuje nárok žalobcu, trvala však na povolení mesačných splátok po 70 eur. Uviedla, že v súčasnosti jej jediným príjmom je podpora v nezamestnanosti, ktorú dostáva vo výške 507 eur mesačne, nakoľko v júli toho roku prišla o zamestnanie. Aktívne snaží si nájsť prácu. Je bezmajetná, nemá žiadne úspory, ani žiadnu vyživovaciu povinnosť. Musí však uhrádzať svoje záväzky v dôsledku viacerých úverov s tým, že ich zdokladuje dodatočne. Pri svojom výsluchu potvrdila aj to, že poistenie schopnosti splácať úver v súvislosti s uzavretím predmetnej úverovej zmluvy nemusela uzavrieť. Nevedela uviesť akú sumu celkovo zaplatila, ale potvrdila, že banka u nej zisťovala bonitu, jej čistý mesačný príjem, ktorý v tom čase predstavoval okolo 700 eur mesačne. Zisťovali aj jej výdavky, ktoré mala v súvislosti so záväzkami voči D., pričom na ich výšku si už nepamätala a dotazovali sa aj na jej výdavky s bývaním, ktoré však žalovaná nemala, nakoľko bývala s rodičmi. Potvrdila aj to, že jej bol doručený list označený ako opakované upozornenie a tiež výzva na predčasné splatenie úveru. Na ďalšom pojednávaní žalovaná uviedla, že od novembra 2018 je už zamestnaná v spoločnosti O2 Slovakia s platom 800 eur brutto. Mesačné splátky,

ktoré žiadala určiť, zvýšila na 120 eur vzhľadom na jej veľké úverové zaťaženie. Spláca totiž úver Tatra banke a.s. okolo 66 eur mesačne. Má tiež 3 úvery Quatro a flexi pôžičku od VÚB a.s., pri ktorých sa dohodla s inkasnou spoločnosťou na ich splácaní po 50 + 35 + 45 + 45 eur mesačne. Ďalšie 2 úvery má od spoločnosti Home Credit, ktoré by mala splácať po 118,68 eur a 76,54 eur, v súčasnosti ich neplatí, nakoľko podala žalobu na súd o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Súd I. inštancie po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav:

Dňa 4.11.2014 uzavreli strany formulárovú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Hneď na prvej strane pod bodom 1.1 sa konštatuje, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú VOP žalobcu, ako aj Obchodné podmienky pre úvery občanom. V bode 1.2 sú uvedené prehľadne základné podmienky úveru a to nasledovne:

Výška úveru - 10.000 eur;

Druh úveru - pôžička;

Účel úveru - bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta;

Úroková sadzba - fixná 9,9% p.a.;

Súbor poistenia - A;

Poplatok za poskytnutie úveru - 500 eur;

Poplatok za poistenie schopnosti splácať úver - 3,24 eur mesačne,;

Výška anuitnej splátky - 132,44 eur;

Termín splatnosti prvej splátky 5.12.2014;

Počet splátok - 120;

Periodicita a termín splatnosti splátky - mesačne, 5.deň kalendárneho mesiaca;

Splatnosť úveru - 5.11.2024;

RPMN - 11,89%, pričom bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorázovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajú z nasledovných parametrov uvedených v zmluve: výška splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru;

Priemerná RPMN - 10,86%;

Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť - 16.392,80 eur;

Úrok z omeškania - 5% p.a.

Poplatok za vklad v hotovosti na úverový účet - 2,50 eur;

Poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok na klientovu žiadosť - 40 eur;

Poplatok za upomienku - 15 eur;

Poplatok za výzvu - 30 eur;

Poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť - 25 eur;

Poplatok za potvrdenia o zostatku úveru - 50 eur.

V bode 2.8 zmluvy je okrem iného obsiahnuté prehlásenie žalovanej, že prevzala a oboznámila sa pred uzatvorením tejto zmluvy s poisťovnou zmluvou, VPP pre poistenie schopnosti splácať úver, a že týmto pristupuje k poisťovnej zmluve medzi bankou a poisťovňou a súhlasí s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 zmluvy.

9. Uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predchádzala písomná žiadosť žalovanej o poskytnutie úveru zo dňa 3.11.2014. V nej sa žalovaná vyjadrovala k svojim pomerom. V žiadosti je uvedené, že je slobodná, nemá žiadne vyživované dieťa, zarába 580 eur netto mesačne, pričom zamestnaná je od 1.12.2013 a medzi jej výdavkami sú uvedené splátky úverov - 168 eur, povolené prečerpanie - 700 eur, kreditné karty - 3300 eur a pri tzv. ostatných výdavkoch je uvedená nula.

10. V Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli žalovanej doručené, je okrem iného uvedené, že na získanie tohto spotrebiteľského úveru sa nemusí uzatvoriť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru alebo ďalšia zmluva o doplnkovej službe.

11. V Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko a.s., ktoré sú účinné od 30.5.2014 je pod bodom 2.2.1 sa konštatuje, že banka poskytuje úvery výlučne na základe zmluvy o úvere uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o úvere vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi úver, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených a klientovi vzniká záväzok úver splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvom.

12. Úročené je upravené pod bodom 2.4 spomínaných OP. Podľa nich klient je povinný platiť úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov. Úver sa úročí denne odo dňa prvého čerpania úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane) zo sumy aktuálneho zostatku čerpaného úveru.

13. Ako vyplýva z prehľadu splácania, žalovaná uhradila splátky do 11.4.2017 a celkovo zaplatila 3.934,72 eur. Z tejto sumy na istinu bola započítaná suma 1.589,64 eur a na zmluvné úroky suma 2.251,12 eur. Zvyšok t.j. 93,96 eur bol započítaný na poisťné.

14. Listom zo dňa 7.6.2017 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok 286,92 eur najneskôr do 12.6.2017. Zároveň ju upozornil, že v opačnom prípade pristúpi k predčasnému zosplateniu úveru.

15. Keďže žalovaná nereagovala, listom zo dňa 10.8.2017 žalobca oznámil žalovanej zosplatenie úveru a vyzval ju na úhradu celého dlhu vo výške 8774,25 eur s príslušenstvom najneskôr do 20.8.2017.

16. Podľa bodu 2.8 OP žalobcu ak klient nezaplatí akúkoľvek dlžnú čiastku podľa zmluvy ani do 3 mesiacov po jej splatnosti, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa istina aj príslušenstvo úveru stávajú splatnými okamžite alebo v deň určený bankou vo výzve klientovi. Ako potvrdila vo svojej výpovedi žalovaná, oba tieto listy jej boli doručené.

17. Žalovaná je od júla 2018 nezamestnaná a bola poberateľkou dávky v nezamestnanosti. Ako dôkaz o tom doložila platobné príkazy na výplatu tejto dávky, ktorá v auguste 2018 činila 588,50 eur a v septembri 2018 sumu 506,70 eur. Od 1.11.2018 je zamestnaná s platom 800 eur brutto. Pripojila tiež zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú s Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. o poskytnutí medziúveru vo výške 18.500 eur, pričom podľa výzvy zo dňa 2.3.2017 jej bola určená výška mesačnej splátky 215,84 eur. Ďalšiu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru tzv. flexi pôžičku žalovaná uzatvorila s VÚB a.s., opäť túto zmluvu založila do spisu, týka sa poskytnutého úveru vo výške 22.900 eur, pričom posledná splátka má byť uhradená 15.11.2024, výška mesačnej splátky predstavuje 309,73 eur. Ďalšiu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavrela žalovaná s Tatra bankou a.s., išlo o spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 4.000 eur so šesťročným splácaním mesačne po 78,34 eur. Doložila tiež zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty s Tatra bankou a.s. o poskytnutí úverového rámca 3.300 eura, tiež list Tatra banky a.s. zo dňa 26.9.2014 týkajúci sa oznámenia výšky anuitnej splátky k hypotekárnemu úveru po priznaní nároku na štátny príspevok pre mladých, z ktorého vyplýva, že splátka bola vo výške 98,44 eur. Žalovaná má však aj ďalšie podližnosti a to voči VÚB a.s. na základe úveru Flexi pôžička zo dňa 9.12.2014, spotrebného úveru Quatro z marca 2015 a tiež z 5.10.2015, ako aj spotrebného úveru Slovenská požičovňa - Quatro zo dňa 24.3.2016. Po dohode s inkasnou spoločnosťou spláca Flexi pôžičku po 50 eur mesačne, úver Quatro z marca 2015 po 35 eur mesačne, úver Quatro z októbra 2015 po 45 eur mesačne a z 24.3.2016 taktiež po 45 eur mesačne. Dlhy má aj voči spoločnosti Home Credit, išlo o hotovostný a revolvingový úver z marca 2015 s mesačnou splátkou 118,68 eur a tiež z 2.9.2015 s mesačnou splátkou 76,54 eur, pričom v súčasnosti sa riešia zrážky zo mzdy, ktoré boli uložené a čaká sa za vyjadrením. Pripojila doklady o úhradách zo dňa 18.9.2018 v Tatra banke a.s., splátka úrokov v omeškani 5,21 eur, zo dňa 14.9.2018 o poistení splátok vo výške 3,16 eur, zo dňa 16.7.2018 o zaplatení 215,84 eur Prvej slovenskej sporiteľni, ako aj o úhradách zo dňa 19.9.2018 vo výške 45 eur, 35 eur a 45 eur, o platbách za kreditnú kartu zo dňa 1.9.2018 vo výške 66 eur, zo dňa 6.9.2018 vo výške 200 eur a o úhrade sumy 50 eur dňa 30.8.2018.

18. V danom prípade súd súhlasí so žalobcom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami má všetky potrebné zákonné náležitosti a to vrátane ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, vo vzťahu ku ktorému súd uvádza, že skutočne nie je potrebné pri spotrebiteľskom úvere rozlíšiť splátku na istinu, úrok a poplatky, nakoľko k tomuto záveru dospel Najvyšší súd SR už v troch rozhodnutiach 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018 a 4Cdo/211/2017 z 23.4.2018.

19. Súd mal tiež za preukázané aj to, že žalovaná nemusela uzatvoriť poisťenie na zabezpečenie úveru a preto dohodnuté poisťné nemuselo byť započítané do výšky RPMN, ktorá tak bola stanovená správne. Nebolo zistené ani to, že by žalobca nepristupoval s odbornou starostlivosťou pri uzavretí predmetnej úverovej zmluvy v súvislosti so zisťovaním bonity žalovanej. Tá sama podpísala žiadosť, v ktorej uviedla údaje o svojej finančnej situácii a potvrdila ich vo svojej výpovedi. Nebol teda daný žiadny dôvod pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

20. Splácanie je upravené v bode 2.5 OP žalobcu pre úvery občanom. Istina úveru sa spláca anuitným spôsobom. Anuitné splácanie je konkretizované v bode 2.5.3 a znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom.

21. V súlade s dohodnutým spôsobom splácania boli na istinu započítané úhrady žalovanej vo výške 1589,64 eur, zostatok istiny teda činí 8.410,36 eur, čo je rozdiel úveru 10.000 a sumy 1.589,64 eur. Nárok na zaplatenie istiny úveru bol teda uplatnený dôvodne.

22. K zosplateniu úveru došlo dňa 10.8.2017. K žalobe bol pripojený výpočet zmluvných úrokov, ktoré boli dohodnuté vo výške 9,90% p.a.

23. Za obdobie od 5.12.2014 do 10.8.2017 kapitalizovaný úrok predstavoval 2544,95 eur a keďže z úhrad žalovanej bola na neho započítaná suma 2.251,12 eur, zostatok činí 293,83 eur, preto aj v tejto časti je žaloba dôvodná.

24. Podobne k žalobe bola doložená aj tabuľka obsahujúca výpočet úrokov z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok za obdobie od 6.10.2015 do 10.8.2017 počítaných s úrokovou sadzbou 5% ročne. Úrok z omeškania bol vyčíslený na 4,02 eur a keďže z úhrad žalovanej bola na tento sankčný úrok započítaná suma 0,44 eur, dlžný kapitalizovaný úrok z omeškania predstavuje 3,58 eur. Aj táto žaloba je teda opodstatnená.

25. Pokiaľ ide o zmluvné úroky, súd poukazuje na to, že predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania zase sú sankciou za porušenie povinnosti -nedodržanie doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvné úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškani s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať zmluvné úroky a úroky z omeškania môže žiadať pri omeškani dlžníka aj pri bezodplatnej pôžičke. Oba úroky môžu byť teda požadované veriteľom vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/1401/2014 zo dňa 24.7.2014).

26. Súd zastáva názor, že splatnosťou úveru nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver nie je novou povinnosťou, ktorú by dlžník predtým nemal. S názorom, podľa ktorého má dlžník platiť úroky za úver až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov sa stotožňuje i odborná literatúra. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý upravuje možnosť splatiť spotrebiteľský úver pred lehotou splatnosti, pričom vyslovene v tomto ustanovení sa uvádza, že v takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Navyše bolo by v rozpore s dobrými mravmi požadovať od dlžníka, ktorý neplní svoje zmluvné a zákonné povinnosti menej ako od dlžníka, ktorý si ich plní. Ide o prípady predčasného zosplatenia úveru vzhľadom na to, že podľa niektorých názorov nárok na zmluvný úrok je len do doby zosplatenia úveru.

27. Súd I. inštancie považoval za rozhodujúce zmluvné dojednanie strán ohľadom platenia zmluvných úrokov a v tejto súvislosti zdôraznil, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, tak ako sa to konštatuje v jej bode 1.1, sú aj OP žalobcu. V nich v bode 2.4 je jasne uvedené, že úver sa úročí až do dňa splatenia úveru. Súd preto vyhovel žalobe aj v časti priznania zmluvného úroku po zosplatení a to až do zaplatenia istiny úveru.

28. K zosplateniu úveru došlo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

29. Napokon súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru a to s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

30. Žaloba bola zamietnutá len ohľadom nároku na priznanie úrokov z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov, čo súd považoval za neprípustné. V celom rozsahu pritom si osvojil závery z početných rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR pri totožnej právnej úprave § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (29ICdo/31/2012 zo dňa 29.11.2012, 35Odo/101/2002 uverejnený pod Rc/5/2006, 29Odo/689/2006 zo dňa 30.8.2006), ale aj mnoho ďalších. Ide o zákaz tzv. anatocizmu.

31. 45. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V spomínanom rozhodnutí Rc/5/2006 je poukázané na to, že peňažný záväzkový vzťah je hlavný alebo vedľajší. Vedľajším záväzkovým vzťahom je úrokový právny vzťah, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Úrokovým záväzkovým právnym vzťahom je záväzok (zmluvný alebo zákonný) zaplatiť veriteľovi určitú pomernú časť (spravidla určenú percentuálnou sadzbou) peňažného hlavného záväzku. Občiansky zákonník a tiež Obchodný zákonník rozoznáva úroky a úroky z omeškania. Úroky z omeškania majú povahu sankcie za omeškanie dlžníka so splnením záväzku. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho pomeru (tým, že vedľa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vznikajú i nové práva a povinnosti) bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinil. Tým, že dlžník nesplätí včas úroky z istiny, dlžník sa dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

32. Súd napokon nepriznal ani nárok na poplatky za poistenie vo výške 6,48 eur, nakoľko ohľadom nich žalobca si nesplnil ani len povinnosť tvrdenia, keďže v žalobe uviedol len to, že uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré mala žalovaná hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2 zmluvy. Neuvedol však za aké obdobie, teda konkrétne za aké mesiace tento poplatok uplatňuje a nevyplýva to ani z doložených listinných dôkazov.

33. V danom prípade súd zohľadnil aktuálnu zlú sociálnu situáciu žalovanej, ktorá momentálne je síce už zamestnaná, ale má vysoké výdavky v dôsledku jej neúmerneho úverového zaťaženia. V záujme toho, aby nedošlo k ohrozeniu jej živobytia a po zohľadnení skutočností, že žalobca je bankovou inštitúciou, ktorá neutrpí žiadnu ujmu povolením mesačných splátok žalovanej, navyše výška povolenej splátky takmer dosahuje výšku splátky dohodnutej v zmluve, súd s použitím § 232 ods. 3, 4 CSP povolil žalovanej mesačné splátky tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., nakoľko žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti. Súd mu preto priznal nárok na plnú náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod pre aplikáciu § 257 C.s.p., ktorý možno použiť len výnimočne. Nebolo možné neprihliadnuť aj na ľahkovážne správanie sa žalovanej, ktorá napriek tomu, že bola zamestnaná v bankovom sektore a má vysokoškolské vzdelanie sa neúmerne zaťažila úvermi až tak, že ich nebola schopná splácať. Bolo by preto nespravodlivé, aby žalobcovi za týchto okolností nebola priznaná náhrada trov konania.

35. Voči výroku o zamietnutí prevyšujúcej časti a proti priznaniu možnosti splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach podal žalobca odvolanie včas. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, 16Co/111/2017-82 zo dňa 22.3.2018, Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/219/2017-104 zo dňa 13.12.2017, 12Co/116/2017 zo dňa 19.6.2018, Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/270/2017 zo dňa 31.5.2018, Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/143/2017-60 zo dňa 19.4.2018, z odôvodnenia ktorých vyplýva, že ak došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, stala sa splatnou ku dňu vyhlásenia tejto splatnosti nielen istina, ale aj kapitalizované úroky z úveru. V prípade, ak ich žalovaný dlžník neuhradí, dostáva sa aj s touto sumou do omeškania, v dôsledku čoho postihuje dlžníka sankcia za nedodržanú lehotu splatnosti v podobe úrokov z omeškania. V prípade, ak veriteľ tieto úroky z omeškania si uplatní v zákonnej výške, má na ich zaplatenie nárok.

36. K priznaniu možnosti platiť dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 120,- eur žalobca uviedol, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Poukázal na rozhodovaciu prax iných senátov všeobecných súdov SR, ktoré vyslovili odlišný právny názor od súdu prvej inštancie v tejto veci ohľadne spotrebiteľských zmlúv a následne uviedol rozsudky krajských

súdov. Z odôvodnenia rozsudku podľa odvolateľa však nevyplýva, že by žalovaná na preukázanie svojich tvrdení predložila akýkoľvek písomný dôkaz. Uviedol, že oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu veriteľa a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanej, ktorej platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä - osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovanou, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, ... V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18.3.2013). Žalobca má za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery (6 rokov), že sa tým poprel samotný účel súdneho konania. Takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Takýto stav poškodí nielen žalobcu, ale aj samotnú žalovanú, ktorej bude narastať príslušenstvo. Priznaním splátok vo výške 120 eur súd priznal žalovanej splácať úver v nižšej výške, než v akej mal hradiť úver v zmysle zmluvy (132, 44 eur). Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti, bola teda touto formou za porušenie zmluvy „odmenená“. Priznaním splátok po 120 eur mesačne žalovaná získala možnosť splácať úver, pri splácaní ktorého porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, v sume menšej než mala pôvodnú splátku. Takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú nižšiu splátku, a teda výhodnejšie postavenie ako pôvodne zmluvne dohodnuté. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mala žalovaná možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohla priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jej finančným možnostiam. Žalovaná tak neuskutočnila a počas celého súdneho konania neuskutočnila ani jednu úhradu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

37. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

38. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

39. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

40. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

41. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

42. Podľa ustanovenia § 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

43. Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa odseku 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.

44. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru v tom smere, že uzatvorená úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou vychádzajúc z postavenia žalovanej ako dlžníka z úverovej zmluvy a že je namieste aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu *lex specialis*, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

45. K odvolacej námietke pokiaľ ide o úroky z omeškania zo zmluvných úrokov odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu I. inštancie a v tomto smere poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Českej republiky v rozsudku so sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004, ktorý pre blízkosť vtedajšej právnej úpravy nie je dôvod nezohľadniť. Podľa tohto rozsudku peňažný záväzkový právny vzťah môže byť buď vzťahom hlavným alebo vedľajším. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu určitej čiastky peňazí. Vedľajším peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva iba povinnosť uhradiť už dospelé úroky. Tým, že včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Branie úrokov z úrokov bolo zapovedané už podľa tradícií rímskeho práva. Citované rozhodnutie v súlade so závermi uvedenými aj rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Odo 689/2006, pričom ide o závery, z ktorých rozhodovacia prax súdov ČR konštantne vychádza (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 601/2008 zo dňa 08.06.2011, rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31 Cdo 2036/2009 zo dňa 17.08.2011. Tvrdenie, že by výklad smerujúci k zákazu anatocizmu podľa platného práva bol neústavný vyvrátil Ústavný súd ČR v uznesení so sp. zn. I. ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008. V kontexte uvedeného, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie ustálil, že úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je, ako odvolací súd uviedol už vyššie, v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. V zmysle

uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Teda zákon rozlišuje medzi pohľadávkou a úrokmi, resp. úrokmi z omeškania, ktoré sú zahrnuté v rámci jej príslušenstva. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne úroky sú, zákon nepredpokladá. Pojmu plnenie použitom v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá pojem pohľadávka. Vychádzajúc z ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Príslušenstvo pohľadávky je definované v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a sú ním úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

46. Ak odvolateľ poukazuje vo svojom odvolaní na názor vyslovený v inom rozhodnutí krajského súdu, odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci nie je názor vyslovený v inom rozhodnutí záväzný. Pritom bolo potrebné prikloniť sa k názoru vyslovenému vyššou inštitúciou, a to Najvyšším súdom tak, ako to je uvedené vyššie.

47. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

48. K odvolacej námietke žalobcu o nemožnosti uloženia splácať dlh v splátkach treba uviesť, že ustanovenie § 232 ods. 3 veta druhá C.s.p. umožňuje predĺžiť lehotu určenú na plnenie, a to bez výslovného obmedzenia. Výkladom a maiori ad minus odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ je možné stanoviť lehotu splatnosti fakticky v neobmedzenom rozsahu, potom nemôže byť v rozpore s právnou úpravou, ak tento rozsah súd prispôsobí potrebám žalobcu i žalovaného tak, že umožní dlh splácať v pravidelných mesačných splátkach.

49. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po uplynutí ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konajúci súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Postup súdu I. inštancie reflektoval zmysel ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. a odvolací súd nevidel dôvod jeho záver o umožnení žalovanej splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach modifikovať.

50. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že zmluvy o úvere, o ktorú sa jedná aj v danom prípade, fyzické osoby ako dlžníci uzatvárajú v značnej časti prípadov pre nepriaznivú finančnú situáciu.

51. Námietka žalobcu, že žalovaná na preukázanie svojich tvrdení o majetkových pomeroch nepredložila akýkoľvek písomný dôkaz je bez právneho významu. Z obsahu súdneho spisu č.l. 99-126 vyplýva, že žalovaná predložila prehľad o svojich príjmoch a výdavkoch a súd I. inštancie sa týmito predloženými dôkazmi zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 5 a v bode 17 napadnutého rozsudku.

52. Podľa odvolacieho súdu slabšia strana, ktorou žalovaná ako spotrebiteľ nesporne je, si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce. Napokon súd pripomína, že ak sa žalovaná omešká s úhradou čo i len jednej splátky (nezaplatí ju včas alebo v plnej výške), bude dlh splatný naraz v celom rozsahu. Súd zároveň poukazuje na to, že povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprímerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako bankovej spoločnosti, ktorej klienti bežne splácajú dlh v splátkach. Súd I. inštancie priznal možnosť splácať v splátkach vo výške 120,- eur, pričom výška anuitnej splátky dohodnutej v zmluve o úvere bola 132,44 eur. Priznaním takejto výšky splátky súd I. inštancie nezasiahol neprímeraným spôsobom do práv žalobcu.

53. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

54. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. v jeho napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny.

55. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý by mal s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

56. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).